

Egy kis bevezető

0

Ha belelapoz e kiadványba (és ha e sorokat olvassa, akkor ez elég valószínű), talán felmerül a kérdés: mi is ez a könyv?

Példatár?

Krimi?

Novella?

Rejtvény?

Hát ezt még én sem döntöttem el. De talán nem is kell. A lényeg, hogy szórakoztató és gondolkodtató legyen. Na meg eladható...

Eddig két könyvem jelent meg, mindkettőből különböző műfajok ötvözete kerekedett. „A szerencse titkai”^{*}-ban a szerencsejátékok matematikai alapjait kevertem az eredményességhez szükséges taktikák leírásával, illetve az ügyeskedések, kisebb csalások elméleti lehetőségeinek felvetésével. Ez annyira jól sikerült, hogy néhány kalandor pár év múlva meg is valósította az ott felvázolt módszert, mely szerint a rulettgolyó beérkezési helyére számítógéppel használható becslés adható. Ők Londonban nyertek kb. félmilliárd forintnak megfelelő valutát, én meg azt, hogy a könyv addig raktárban porosodó példányait, illetve a gyors új kiadást szétkapkodták.

---

* Az első kiadás „Gondolkodom, tehát nyerek” címmel jelent meg

Az „5+1 perces krimik”-ben a hétköznapi történetek és apróbb bűncselekmények keveredtek a logikai, kémiai és matematikai problémákkal. Néha előveszem ezt a könyvet, és mindig tetszik. Ennek persze kb. akkora a jelentősége, mint annak, amikor egy politikus saját pártjának munkáját értékeli. Azért a boltokból hamar eltűnt a néhány ezer példányban kiadott könyv (talán csak mert sok barátom van...).

Ezeken a sikereken (ha annak lehet nevezni) felbuzdulva vágtam bele a 7. bé osztály kisebb történeteinek összeállításába, a fiatalabb korosztályt (és a szüleit) célozva meg. A történetek igen rövidek. Ennek oka az, hogy így, mire az olvasó megunná, már vége is van. Remélem, nem számít ifjúság elleni büntettnek, hogy minden fejezet végén egy egyszerűbb feladat is található. Ha nem tetszik az ötlet, tessék nyugodtan átlapozni, de az agyalás sem tiltott. Én ez utóbbit pártolom...